

in fact o

Laulua, tanssia ja hyvää seuraa

sivu 16

Sekä muita tunnelmia vuosijuhlilta

Visions in Bucharest

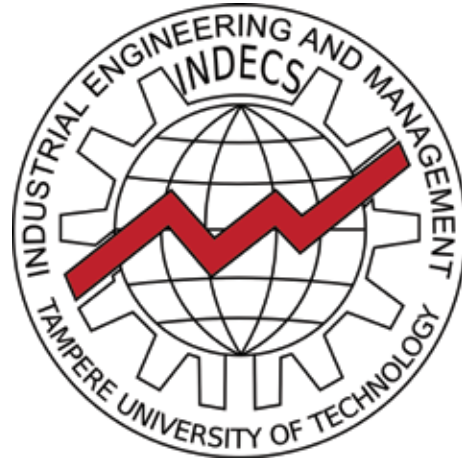
sivu 24

Romania from Finnish point of view

**Kotimaan rankka
XQ länsirannikolle**
sivu 20

**Tutalainen
vaihdossa: Katriina
Nuora, Ruotsi**
sivu 29

Päätoimittajan tajunnanvirtaa

Näin on talven selkä jo hyvän aikaa sitten taittunut ja on taas aika kevään Infacton saapua painosta niin kuin linnutkin saapuvat muuttomatkoiltaan. Samoin viime päivien keväinen sää kertoo kohta loppuvasta lukukaudesta. Vielä on jäljellä pari viikkoa opiskelua ja viimeiset tentit, joiden jälkeen ahkera teekkarikansa pääsee hajaantumaan kesälaitumille kuka minnekin - yksi kesätöihin, toinen kesäkurseille ja saattaapa joku pitää ihan lomaakin.

Pian on myös aika fuksien heittää hyvästit fuksiudelleen, sillä tätä kirjoittaessani wappu on jo hyvässä käynnissä ja teekkarikaste sekä muut juhlallisuudet lähestyvät kovaa vauhtia. Juhlallisuuksia tässä lehdessä on muutenkin, viettihän rakas kiltamme hiljattain 23. vuosijuhliaan komeissa merkeissä. Iso kiitos tästä kuuluu vuosijuhlien päävastuulliselle, Miia Puraselle, joka hienosti organisoii järjestelyt. Henkilökohtaisesti oli hienoa päästä kokemaan juhlatunnelma jo näin fuksivuonna sekä olla osaltaan kantamassa kortensa kekoon juhlien järjestelyissä.

Kevät on muiltakin osin ollut varsin tapahtumarikas, mikä näkyy myös tämän lehden sivuilla. On ollut kotimaan rankkaa, tutapäiviä Otaniemessä sekä käyty myös vierailemassa perinteisessä Pörssin rinneriehdassa Jyväskylässä, ja on joku päässyt ihan ulkomaillekin asti. Talouskriisistä huolimatta toimintaa on siis riittänyt, ja toivottavasti joku on saanut niitä kaivattuja kesätöitäkin.

Näiden sivujen myötä on myös Infacton aika siirtyä kesälaitumelle, josta palaamme taas ensi syksynä entistä ehompana. Juttuideoita ja kehitysehdotukset ovat edelleen tervetulleita, ja mielelläni kuulisinkin, mitä juuri Sinä haluat ensi syksynä lukea tämän lehden sivuilta.

Harri Pakkala

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs
indecs-hallitus@indecs.info
Päätoimittaja ja taittaja: harri.pakkala@tut.fi
Painopaikka: Juvenes Print TTY, Tampere
Painomäärä 130 kpl
www.indecs.info

26. huhtikuuta 2009
Tampere, TTY

Indeksit (sisällysluettelo)

Vakioindeksi	Sivu
Puheenjohtajan palsta	4
Elämän aakkoset	6
Alumnin terveiset	7

Tapahtumaindeksi	Sivu
Pörssin rinnerieha	8
KorkeakulttuuriXQ	10
Proffasauna	11
Tutapäivät @Otaniemi	12
Vuosijuhlat	16
Kotimaan rankka	18

KV-indeksi	Sivu
Visions in Bucharest	24
Foreigner's story	27
Tutalainen maailmalla	29

Yleisindeksi	Sivu
TEK Uutiset	34
TIMES	35

Puheenjohtajan palsta

Kevät tuli, lumi sulii puro sanoi... Niin, mitä se puro sanoikaan?

Kevään tuloa ei tosiaankaan ole voinut olla taas huomaamatta, sillä sen verran tehokkaasti kaduilla oleva hiekkapöly sekä ilmassa leijuva siitepöly ovat oloani taas piiranneet. Tämä onkin hyvä muistutus siitä, että kesä on tulossa ja hallituksemme ensimmäinen puolivuotiskausi on pian takana. Kevään aikana on tapahtunut paljon, ja vaikka välillä onkin ollut kiireistä, on päälimmäiseksi jäänyt kuitenkin paljon positiivisia muistoja alkuvuodesta. Erityisen suuri kiitos kuuluu vuosijuhlamme järjestäneille ihmisille, sitä tukeneille tahoille, sekä tietenkin kaikille juhlille osallistuneille. Jos vuosijuhlista on syystä tai toisesta jäänyt aukkoja muistiin, voit virkistää muistikuviasi lukemalla jutun sivuilta 16-19 sekä tutustumalla juhlista napsittuihin kuviin kiltamme nettisivuilla. Vuosijuhlien lisäksi kevät on ollut muutenkin varsin onnistunut. Muutamia tapahtumia mainitakseni vierailimme länsirannikolla rankalla, kävimme tutustumassa taiteen ihmeelliseen maailmaan korkeakulttuuri xq:lla sekä sitsasimme yhdessä muiden Tampereen alueen valkohaalaristen yliopisto-opiskelijoiden kanssa.

Tätä kirjoittaessani on kuitenkin vielä edessä vuoden viimeinen tapahtumaputki ennen kesälaitumille siirtymistä. Kyseessä on tietenkin jokaisen teekkarin jouluku, eli wappu. Toivottavasti teillä rakkaat kiltalaiset riittää vielä voimia kiertää wapun tapahtumia ja ottaa ilo irti koko 11 päiväisestä juhlasta. Wappu on hyvä aika heittää arjen huoleet hetkeksi unholaan ja nauttia täysin siemauksin opiskelijaelämän vapaudesta. Ja onnea jo etukäteen tulevasta teekkariudestanne fuksit!

Kesätöiden puuttumisen aiheuttamaa stressiä on ollut tänä vuonna havaittavissa tavallista useammalla opiskelijalla. Näin on myös tilanne ainakin vielä toistaiseksi allekirjoittaneenkin kohdalla. Otankin erittäin mielelläni kesätyötarjouksia vastaan ☺

Mikäli syystä tai toisesta jääte kuitenkin ilman kesätöitä kannattaa hakea aktiivisesti töitä vielä kesän ajanakin,

ja jos ei muu auta niin ottakaa kesä lomailun kannalta. Eihän sitä lomaa ole kuitenkaan tullut useaan vuoteen pidettyä. Kesäfestareiden ohessa kannattaa osallistua myös kiltamme Kesä Casen Purkuun, jossa on kätevä päivittää kesän kuulumiset ja valmistautua yhdessä seuraavaan lukuvuoteen. Syksyksi hallituksemme tulee pienemään yhdellä henkilöllä, sillä fuksikapteeni seniorin virassa oleva Lauri on näillä näkymin lähdössä vaihtoon suuren meren taakse Yhdysvaltoihin. Onnea ja menestystä vaihtoon koko hallituksen puolesta! Ja kaikille erittäin hauskaa ja huoletonta wappua sekä rentouttavaa kesää!

Toivottelee

Miikka

Jatkuva pyrkimys paremmaksi.
Accenture on Suomen paras työpaikka.
Jo kolmatta kertaa.
Arkea sellaiselle kuin Tiger.

Jos haluat työn, jonka monet mahdollisuudet ja haasteet antavat sinulle tilaisuuden tehdä merkityksellisiä asioita joka päivä, tule Accenturelle. Kehität kykyjäsi ja kasvat ammatillisesti työskentelemällä yhdessä lahjakkaiden kollegojen kanssa. Opit vertaistaan vailla olevasta kokemuksesta, samalla kun autat asiakkaitamme huippusuoriutujiksi. Työskentelet yrityksessä, joka on valittu Suomen parhaaksi työpaikaksi jo kolmena vuonna peräkkäin. Jos haluat tämän olevan arkeasi, Accenture on paikkasi.

Tutustu meihin accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

>
accenture
High performance. Delivered.

Elämän aakkoset

Terhi Yliniemi

Kevään aakkoset on laatinut teknis-taloudellisen tiedekunnan uusi suunnittelija Terhi Yliniemi. Aiemmin hän työskenteli tiedonhallinnan ja logistiikan laitoksella assistenttina, tosin tuli nykyiseen tehtäväänsä hoitovapaalta. Terhin löytää huoneesta FA115 varmimmin vastaanottoaikana maanantaisin klo 14-15

Aamukahvi, 2/3 lämmintä maitoa ja loput kahvia.

Basilika on tomaatin ehdoton kaveri.

Chevrolet Trans Sport – tähän mahtuu ja mummollekin jää tilaa.

DI itsekin.

Elämä on ihanaa.

Fysioterapeutti myös.

Gepardi ja jagulaari ja mihin kaikkiin sitä voikaan törmätä puolen hehtaarin metsässä tai kotipihassa ;)

HOPS. Tulla tupsahti elämään uuden työnkuvan myötä.

Ilta koittaa varhain, kun on enimmäkseen aamuihminen.

Jauheliha. Muuta meillä ei syötäisikään, jos miesväki saisi päättää.

Koira. Kyllä kotona aina yksi pitää olla.

Lotta. Saksanpaimenkoiran pentu, joka on erikoistunut vetoketjujen syömiseen – oli kyseessä sitten takki tai nahkasaapikkaat.

Metsälenkit. Ihan parasta etenkin syysaamuisin.

Nauru pidentää ikää ja huumorilla suhtautuminen säästää päänsäryiltä. Ihan normaalia, että pakastimesta löytyy sukka ja kadonnut matkapuhelin soi astianpesukoneessa...

Ohjekirja. Sitä on syytä noudattaa, kysy vaikka puolisolta ☺

Pojat. Perheessämme on neljä. Sopivasti ja riittävästi.

Q tuottaa vaikeuksia, mutta sanotaan quantum of solace. En ole nähnyt enkä varmaan katsokaan. Pätee moneen muuhunkin Bondiin.

Rakkaus. Voimista suurin.

Siivooja. Arjen (ja ehkä avioliitonkin) pelastaja.

Tomaatti. Jos sen todetaan joskus aiheuttavan syöpää, olen takuulla ensimmäinen uhri.

Uiminen on ihanaa. Järjetön pulahtamisen himo iskee etenkin jäiden lähdön ja tulon aikaisina hetkinä. Avannossa en kuitenkaan ole käynyt kuin kerran.

Vesi on juomista mieluisin, vaikka ei punaviinikään ihan pahaa ole.

www.facebook.com. Aikuisten kaverikirja. Ihan höpöjuttu, mutta virtuaalimaailmaankin tulee joskus piipahdetua.

Xylitol pitää hymyn huulilla.

Ystävät. Tapaan heistä jokaista tasapuolisesti liian harvoin.

ZIP. Kesäisin kampuksen aurinkoisin aamukahviterassi.

Åke osaa tanssia – minä todellakaan en!

Äiti. Maailman kaunein, mutta myös toistetuin sana?

Örkit ja muut möröt ovat tulleet pienten sankareiden kanssa hyvin tutuiksi.

Alumnin kuulumisia

Ville Litmo, Metso Automation

Milloin valmistuit? Pää- ja sivuaine?

Valmistuin syyskuussa 2008 pääaineenani teollisuustalous ja sivuaineinani tietoturvallisuus sekä tietotekniikka. Tutkinnon ulkopuolelle tuli jätettyä tuotekehitystekniikan sivuaine käytettäväksi mahdollisesti myöhemmin jonkun muun tutkinnon yhteydessä.

Missä työskentelet?

Työskentelen kansainvälisen teknologiakonserni Metson Energy and Environmental Technology -segmentin Automation-liiketoimintalinjalla. Oma työpisteeni löytyy yrityksen Tampereen toimipisteestä.

Mitä toimenkuvaasi kuuluu?

Työtehtäväni ovat yrityksen hankintaosastolla tittelillä Purchasing Engineer. Työtehtäviini kuuluu toimia ns. Vendor Managerina (VM) tiettyjen oman vastualueeni toimittajien suuntaan. Oma vastualueeni on tällä hetkellä kokoonpano ja raskasmekaniikka, joskin hankintaosaston pienen henkilöstömäärän vuoksi työtehtävät eivät aina osu juuri tuohon kategoriaan. VM:n vastuihin kuuluu muun muassa oman vastualueen hankintastrategian luonti ja kehittäminen, kapasiteetin saatavuuden varmistaminen (ei tässä taloustilanteessa kovinkaan vaikea tehtävä), uusien toimittajien etsintä ja auditointi, nykyisten toimittajasuhteiden kehittäminen sekä markkinatilanteen muutosten seuranta. Tietenkään ei pidä unohtaa operatiivista perustehtävää eli hankintojen suorittamista.

Miten päädyit sinne töihin?

Tapahtumaketju oli hyvinkin perinteinen – jalka ovenväliin kesätöiden kautta, diplomityö kyseisellä osastolle ja työllistytminen sitten sen jälkeen. Näin jälleenkäinkin voi sanoa, että vakituisen sopimuksen allekirjoittamisaika ei paljon paremmin olisi voinut sattu. Pian tämän jälkeen vietettiin sitten YT-huomaa

Mikä työssäsi on parasta?

Parasta (ja välillä pahinta) työssäni on yhteistyö hyvin monien sisäisten ja ulkoisten tahojen kanssa, kuten tuotekehitys, projektipäälliköt, suunnittelijat ja tietenkin toimittajat. Oikeastaan vain kontakti asiakasrajapintaan puuttuu.

Miten toimenkuvasi rakentuu opiskelujen pohjalle? Mistä on ollut hyötyä?

Teollisuustalous on kuitenkin niin laaja-alainen kokonaisuus, vaikken varsinaisesti logistiikkaa lukuunkaan, on opinnoistani silti ollut paljon hyötyä työtehtäviä suorittaessani. Oman vastualueeni (kokoonpano ja raskasmekaniikka) saadessani ajattelin, että olipa hyvä valinta nuo kaksi tietoteknistä sivuainetta. Koen myös, että opiskeluaikainen aktiivinen toiminta killan hallituksessa on ollut erittäin hyödyllistä jo työnhausta lähtien.

Kaipaako opiskelijaelämää?

Olen tämän suhteen sikäli onnellisessa asemassa, että minulla on opiskelupaikka myös Tampereen yliopiston kauppatieteistä. Kaipuun opiskelijaelämään iskiessä voi siten osallistua edelleenkin opiskelijarientoihin. Kirjoittamishetkellä Boomin ja Indecin wappusitsejä odotellessa :)

Missä toivot olevasi viiden vuoden päästä?

Luonnollisesti eteneminen uralla on tavoitteena ja toivon saavani lisää vastuuta ja uusia haastavia työtehtäviä. Missä? Metsolla? Kuka tietää?

Terveiset tutalaisille?

Osallistukaa opintojen lisäksi aktiivisesti myös kiltatoimintaan. Hallitus- ja toimarivuodet olivat ainakin omalta kohdaltani sitä hauskinda opiskeluaikaa. Ja siihen kiltatoimintaan osallistuessanne, älkää unohtako sen teknisen sivuaineen kurssien suorittamista. On meinaan kiva sitten viimeisenä vuonna suorittaa pelkkiä sivuaineen kursseja

Teksti: Iina Turja
Kuvat: Johanna Kari

Pörssin rinnerieha

Köydenvedosta saldona kaksi voittoa, mutta finaalipaikasta taistellessa tappio

Jyväskylässä 11.3. järjestetty Pörssin rinnerieha keräsi jälleen kymmenen hengen indecsiläisedustuksen. Suurin osa riehujista pääsi asianmukaisesti perille tarkoitusta varten järjestetyllä bussikuljetuksella. Fuksityttöjen kokoonpanokin laskeskeli ajomatkoja ja tarvittavia aikoja huolellisesti, mutta melko pian ilmeni, että monimutkaiset laskukaavat olivat pettäneet: Kun aikaa viimeisen bussin lähtöön oli n. 14 minuuttia, matkaa Jyväskylän keskustaan ja bussien lähtöpaikkaan oli vielä kuutisenkymmentä kilometriä. Nopealla päässä-laskulla tulkitsimme yhtälön mahdottomaksi, etenkin kun tavarat ja auto oli vielä ensin viedä majoituspaikkaamme Pörssin juhlovastaavan asuinsijoille. Nokkelina diplomi-insinööri-näköinen olimme kuitenkin varautuneet kaikkeen. Jokaisessa ulkoilmatapahtumassahan tulee nimittäin itsensä selvästi olla varusteena asianmukainen kannettava tietokone ja internet-yhteys. Näillä apuvälineillä selvitimme omatoimisesti reitin tapahtumapaikalle ja ehdimme perille jopa ennen sitä viimeistä bussia.

Ainoina paikalle selviytyneinä teekkareina indecsiläiset eivät kuitenkaan jääneet kylterien varjoon, vaan osanotto jos jonkinlaisiin riehakkaisiin tempauksiin oli vähintäänkin kiitettävää: Jokaiseen kilpailuun saatiin osallistujia, jopa suurimpaan ohjelmanumeroon, härvelilaskuun. Teekkareita ei härvelin puute lannistanut, vaan muutamasta pulkasta ja kuudesta tutalaisesta saatiin kootuksi hieno kolmikerroksinen pyramidi, joka kuin ihmeen kaupalla pysyi vielä koossa mäen loppuun asti. Myöhempana informaationa sain kuulla, että juhlovastaava oli aikonut ensin kieltää liian uhkarohkealta näyttäneen härvelimme osallistumisen ☺

Rinteessä ilakoimisen, useiden kylmien ja lämpimien virvokkeiden sekä herra S. Koskisen juhlijoille tarjoaman paljon (ja kuoharin!) eksploitaation jälkeen lähtivätkin jo bussikyvyt etkoilupaikalle. Paikan päällä (jonne kuitenkin selviytyttiin, vaikka joukkue hajaantui ja telekommunikaatiossakin esiintyi ongelmia) oli tarjolla erilaisia pelejä, tuhattomasti syötävää sekä tietenkin rinteessä paletuneita varpaita lämmittävä sauna. Etkoillessa vierähti yksi jos toinenkin tovi, ja osa indecsiläisistä katsastikin vielä toisetkin etkot ennen siirtymistä varsinaisiin loppubileisiin, jotka pidettiin Giggling Marlinissa. Esiintyjänä oli bilebändi Sputnik, jonka tahdissa kelpasi paikkailla vajausta tanssikiintiössä ja veren alkoholipitoisuudessa.

Tropiikin lämpöä toppahaalareiden keskellä

PÖRSSIN RINNERIEHA

Juhlat jatkuivat pitkälle (aamu)yöhön, minkä jälkeen väsyneet taistelijat hajaantuivat ja majoituivat kuka pihamökkiin, kuka kavereidensa luo. Keskustaan päätyneeltä autolta haimme nukkumavälineemme, ja raahasimme makuupussit, peitot ja petauspatjat epämääräisiä ohjeita muistellen majoituspaikkaamme (Teekkarivastaavalta lainattu alkometri kun näytti selväpäisimpien matkalaisien kohdalla allekirjoittaneen muistikuvien mukaan 0,3 promillea. Päätimme kuitenkin minimoida kaikki riskit.).

Aamulla koitti aikainen herätys ja kotimatka, jonka aikana vallitsi enimmäkseen voipunut, mutta tervetullut hiljaisuus. Vierailu Jyväskylään ja perehtyminen kauppatieteilijöiden juhlimistaitoihin oli antoisa ja merkitsi varmasti Indecsin entistäkin paremmin kyltereiden muistilokeroihin, niin hyvässä kuin pahassakin. Erityiskiitokset olisivat vielä Pörssin puheenjohtajalle paikallaan, sillä myöhästyttyämme bussista hän oli ystävällisesti ajanut kulkuneuvomme keskustaan ja huolehtinut kaupan päälle asianmukaisesta pysäköintimaksujen suorittamisesta. Kootaan siis ensi vuonna entistäkin ehompi edustus Jyväskylään!

Teksti: Emma Puotunen
Kuvat: Sanna-Mari Peltola

KORKEAKULTTUURI XQ

26.3.2008

Tämän vuoden KorkeakulttuuriXQ suuntautui kuvataidekoulu Sara Hildén-akatemiaan. Luvassa oli perinteistä poiketen luovaa toimintaa ja oman itsensä toteuttamista. Excursion ideana oli siis tehdä oma maalaus ammattilaisten ohjaamina.

Taideilta alkoi kuvataideopettaja Riikka Ajangin ja taidekasvattaja/taiteilija Merja Miettisen vetämällä alustuksella, jossa käytiin läpi amerikkalaisen maalarin Alex Katzin tuotantoa ja maalausideologiaa. Alex Katzin innoittamana illan teemana olikin tehdä omakuva työni-mellä ”Minä, mä, meitsi, mie” kerrosmaalausta ja sap-luunapainoa hyväksi käyttäen. Maalaus pohjana toimi peltinen alusta, joka leikattiin lopuksi kasvojen äärirajoja pitkin.

Maalausurakka alkoi osittaisen hämmennyksen varassa, kun yksi jos toinenkin muisteli peruskoulun kuvataide-tunteja pelonsekaisin tuntein. Ilmapiiri rentoutui kuitenkin nopeasti, sillä jokainen pääsi juoneen mukaan ja tulevat taideteokset alkoivat muodostua. Ohjaajien ammat-timaiset neuvot ja kommentit auttoivat edelleen töiden työstämisessä ja oman ilmaisun kehittämisessä. Urakan puolivälissä oli vuorossa kahvi, minkä jälkeen alkoi töiden viimeistely ja leikkaus. Tässä vaiheessa kovassa huudossa olivat glitter ja erilaiset korostukset, joilla töihin luotiin viimeinen silaus.

Taideteos valmistumassa

Illan aikana valmistuneet työt ylittivät kaikki odotukset ja jokainen osallistuja pääsi kokeilemaan siipiään maalari-na. Lisäksi ilta tarjosi mukavaa vaihtelua opiskeluihin, mikä toi ilmi myös uusia ulottuvuuksia kanssaopiskeli-joista.

Illan tuotokset ryhmäkuvassa

Proffasauna 2009

Mitä pääainevaihtoehtoja tuotantotalouden opiskelijalla on? Mitä nämä käytännössä sisältävät, mitä näitä opiskellut voi tehdä työkseen? Ketkä meitä TTY:llä teollisuustalouden, logistiikan ja muiden opintokokonaisuuksien saloihin johdattelevat? Muun muassa näihin kysymyksiin selvisi vastaukset Indecsin perinteisellä Proffasaunalla.

Maaliskuisena maanantai-iltana, 2.3.2009, kertyi Teekkarisaunalle joukko tuotantotalouden opiskelijoita sekä heidän opettajiin välittämään tietoa pääainevaihtoehtoista, keskustelemaan kaikesta enemmän tai vähemmän opiskeluun liittyvästä sekä nautiskelemaan tarjoiluista. Uskaltautuipa muutama osallistuja jopa saunankin asti illan loppupuolella. Paikalla oli kiitettävästi eri vuosikurssien edustajia sekä niin professoreita kuin muutakin opetushenkilökuntaa tiedekunnastamme.

Ilta pääsi alkamaan lähes aikataulussa, kun tekniikka- puolikin saatiin kuntoon ja esitykset siten näkymään.

Kysymys siitä, montako tekniikan alan opettajaa tai opiskelijaa tarvitaan saamaan laitteisto kuntoon PowerPointesityksiä varten, sai vastauksen ja kyseinen luku todettiin yllättävänkin suureksi, pitiähän mukaan laskea myös konsultit ja katselijat :) Kukin paikalla olleista opettajista esitteli itsensä lyhyesti ja kertoi sitten edustamastaan alasta tai pääainevaihtoehdosta.

Esitysten jälkeen päästiin herkuttelemaan tarjoilupöydän antimilla ja samalla keskustelemaan vapaasti. Monet mieltä askarruttaneet kysymykset saivat vastaukset ja taas kerran todettiin, että melko samanlaisia ihmisiä tässä ollaan puolin ja toisin ja enemmänkin monenlaista yhteistyötä ja -toimintaa voisi olla killan ja laitoksen välillä. Toivottavasti ilta siis toimi pohjana uusille ideoille ja helpotti yhteydenottamista puolin ja toisin sekä antoi myös monipuolista tietoa mahdollisuuksista, joita tuotantotalouden opiskelijalle yliopistollamme on!

Keskustelua kahvipöydän ääressä

Teksti: Ville Savola & Joonas Olkkonen

Kuvat: Laura Humpi, Terhi Marttila, Joonas Olkkonen/Facebook

Tuta-päivät @ Otaniemi

Tampereelta lähdettiin tänä keväänä edustamaan 17 hengen voimin Otaniemeen Tuta- päiville. Luvassa oli kolme päivää ohjelmaa ja verkostoitumista muiden tuta-kiltojen edustajien kanssa enemmän tai vähemmän kosteissa olosuhteissa. Reissu oli rankka, mutta antoisa

Sisäinen korkokanta

Ohjelmaan aloitus oli merkitty 12:15. Alunperin tarkoitus oli aloittaa aikaisemmin, mutta pohjoiset ystävämme Oulusta ja Vaasasta pääsivät liikkeelle vasta aamulla (Eikö junat kulje öisin? Eikö voisi herätä aikaisemmin?). Koska ohjelma alkoi vasta puolelta päivin, kerkesi aamulla nukkumaan makoisat unet. Karavaanimme kohti Otaniemeä starttasi kymmenen maissa, tosin Joonasta saatiin hieman odotella.

Varsinainen aloitus tapahtui Design Factoryssä, jonne ihmiset valuivat kukin omaan aikaansa. Karavaanimme koukkasi Tapiolan kautta, sillä ruokailulle ei oltu varattu aikaa varsinaiseen ohjelmaan ennen iltaa, eikä Otaniemissä jostain kumman syystä löydy Alkoa saati kunnon kauppaa. Karavaanimme saapui muista tamperelaisista poiketen hieman myöhässä, mutta silti ajoissa, sillä pohjoiset lajitoverimme saapuivat suunnilleen puoli tuntia myöhässä.

Alun perin Taik:n ahtaista tiloista Otaniemeen siirretty Design Factory on Aalto-yliopiston ensimmäisiä yhteisiä tiloja. Design factory on rakennettu taiteilijoiden, teekkareiden ja miksei myös kyltereiden yhteiseksi leikkikentäksi erilaisten tuoteideoiden kokeiluun. Design Factory tarjoaa tiloja ja materiaaleja tuoteideoiden hiomiseen. Tehtaan tilat ovat hyvin valoisat ja viihtyisät, valmiiden projektien antimia on esillä postereiden muodossa.

Valitettavasti kaikki eivät päässeet kokeilemaan tuotekehitystä Design Factoryssä, vaan osa tamperelaisista pääsi osallistumaan Case+Case -kilpailun Dream Teamiin. Case+Case -kilpailun idea on yksinkertaisuudessaan nerokas Business case ja kalja case, aikaa neljä tuntia. Tuotekehitys taas toteutettiin muodossa PD6 eli product development in 6 hours.

PD6 kisan tarkoitus oli kehittää TEK:lle viihtyisä standi opiskelijoiden kontaktoimiseen erilaisissa tapahtumissa. Ratkaisuehdotuksien kirjo oli laaja. Eräs mielikuvituksellisimmista ratkaisuista lienee TEK-onginta "TE, Kalalla on asiaa". PD6 parasta antia lienee ollut tiimiytyminen, sillä eri paikkakunnilta tulleet opiskelijat olivat tiimeissään tehneet erittäin havainnollisia malleja kontaktointipisteestä. Tiimit pystyivät myös hyvin kommunikoimaan malliensa idean.

Muu ryhmä tajuaa, että tässä on mennyt jotain pahasti pieleen

Case+case -kilpailu lienee monelle ollut reissun kohokohta. Majoitustiloissamme OK20 -bunkkerissa Tampereen Dream Teamin huippuunsa hiottu case-ratkaisu visualisointineen ja SWOT-analyysineen kaatui ratkaisun tukipilariin eli sisäiseen korkokantaan. Liekö kaljalla ollut asiaan vaikutusta, mutta muutaman hieman karuhkon yleistyksen jälkeen investoinneille lasketut sisäiset korkokannat hipoivat 120%-130%. Tämä ei mennyt tuomaristolle, eikä oikeastaan kenellekään läpi, joten pakka hajosi lopuksi totaalisesti. Aluksi varmalta vaikuttanut voitto valui sivu suun hieman tökerömmille tekeleille tämän täydellisen munauksen ansiosta. Tästä riitikin puhetta harvinaisen pitkään. Tähän väliin on pakko todeta että Tampereen Dream Team oli ainoa joukkue, joka pystyi suorittamaan molemmat caset, sekä avustamaan muita tiimejä nestemäisen casen kanssa.

Virallisen osuuden jälkeen majoituttiin OK20:en. Majoitustilat muistuttivat hieman DDR:stä bunkkeria, mutta tarkoitukseensa ne sopivat täydellisesti. Loppuilta taittuikin mukavasti OK20:ssa verkostoituessa muiden Tutakiltojen kanssa kaljan ja saunan merkeissä.

Vuosisadan jäynä ja kylmä sauna

Torstai-aamu käynnistyi hieman kankeissa tunnelmissa, sillä edellisen illan jatkot vaativat veronsa. Siispä jäynän toteutus annettiin parivaljakon Marjamäki-Savolan leveille harteille. Toteutus alkoikin erittäin lupaavasti, sillä allekirjoittaneen valitsemien ei-kielletyn parkkipaikan taakse oli ilmestynyt kaksi huoltoajossa olevaa autoa rinnan. Tästä lannistumatta raivasimme tien nurmikon poikki siirtämällä taloyhtiön pihassa olleet pyörät hieman sivummalle. Kun pyörät oli saatu siirrettyä tieltä ja auto oli jo sopivasti saatu nurmientän läpi, lähtivät huoltomiehet

Rentoa illanviettoa

seuraavaan kohteeseen.

Jäynän ideana oli kohottaa Espoon profiilia Suomen seksuaalisten vähemmistöjen pääkaupunkina ja poistaa epäilykset muuttamalla vaakunan jo valmiiksi houkutteleva Espoo - Esbo muotoon Lesboo – Lesbo. Kohteena käytetty vaakuna oli bongattu jo edellisenä päivänä Kehä 1 varresta, joten ongelmaksi jäi enää vain löytää sopiva paikka mistä vaakunaan pääsisi käsiksi. Allekirjoittaneen biologisen kompassin ja äärimmäisen suunnistuskyvyn ansiosta perille päästiin lähes karttaa vilkaisematta. Kävelymatkaa autolta kyltille kertyi arviolta noin 15 m. Jäynän varmasti vaikein vaihe oli yltää vaakunaan, se nimittäin oli yllättävän korkealla. Reppuselkäkikkailun kautta päätettiin jättää vaakuna muotoon Espoo – Lesbo, ainakin ruotsalaiset osaavat perille.

Kun päivän autoilut oli autoiltu, oli aika käydä Alkossa. No tottakai keli oli normaalia kuraisempi ja pissapojan nestettä oli lisättävä ja se tehtiinkin sitten vähän sinne päin.

Startti ei lähtenyt pyörittämään moottoria, eikä auto meinannut käynnistyä. Onneksi auto oli parkkeerattu mäkeen ja se kone saatiin käyntiin pienellä laskettelulla ja sattumalta. Tästä lähdimmekin vikkellästi Otaniemeen, jossa auto parkkiin ja korkki auki.

Seuraava merkittävä tapahtuma oli Luukissa tapahtuva kiltabenchmarking, johon siirtyminen tapahtui bussilla. Tosin tässä välissä oli sopivasti aikaa syömiselle ja muulle sosiaaliselle oleilulle. Bussimatka oli poikkeuksellisen rattoisa, sillä Paskin Läppä-kisaan riitti osallistujia. Ehkä tässä olikin kiltabenchmarkauk-

Tunnelmia Luukista

Jostain syystä paikalla nähtiin myös breakdancea

sen käsiin tuntuvin anti, sillä viiden killan paskimmista läpistä löytyi hyviä ennen kuulumattomia läppiä. Mielenkiintoista oli myös huomata, kuinka suosittuja kuolleet vauvat olivat ympäri Suomea.

Luukin benchmarkkausta voisi luonnehtia hyvinkin firman virkistys-, koulutus-, palkkio- tai suunnittelumatkaksi. Asiaa oli vähän, mutta yli puolet siitäkin oli paskaa. Olosuhteet olivat otolliset, sillä tilat olivat isot keskellä ei mitään ja pihassa oli rantasauna. Benchmarkkaus oli tarkoitus hoitaa niin, että eri tiloihin merkittiin topicit ja vetäjät eri kellonaikoihin. Yllättäen eräs topicista oli Anaaliseksi. Tähän tilaisuuteen oli ylivoimaisesti eniten osallistujia. Hieman mielenkiintoista oli se, että vain kaksi kuudestakymmenestä osallistujasta oli saanut tai antanut anaaliseksiä ja kummatkin olivat miehiä Oulusta. Tarina ei kerro kummissa roolissa olivat olleet. Johtopäätöksenä tästä voisi vetää sen, että Tutalaisten tulisi aktivoitua tällä saralla. Myös muista oleellisista asioista, kuten tutoroinnista ja yritys yhteistyöstä puhuttiin, mutta osa vetäjistä oli jo niin päissään ettei asiasta tullut tolkkua. Booli oli hyvä.

Eräs asia mitä otaniemeläisten kannattaisi benchmarkata on saunan lämmittäminen. Ensinnäkin, jos saunassa on vesipata ja saunoja on runsaasti, voi padan täyttää vedellä. Näin ei oltu tehty ja moni joutuikin koke-

maan kylmän suihkun kirjaimellisesti. Toinen asia polttopuut, niitä kannattaa tuoda saunalle reilusti etukäteen. Ennen puoltayötä sauna oli jo kylmillään kun pääporukka oli vasta menossa lölyiyhin. Bileet jatkuivat hyvinä varsinaisen mökin puolella pitkään DJ:n tahdittamana.

Reissun päätös

Seuraavana päivänä lähtö Luukista oli aikaisin. Otaniemessä paikalliset esittelivät kampustaan, jonka jälkeen pidettiin wrap up -tilaisuus, missä käytiin läpi benchmarkauksen tulokset sekä esiteltiin jäynät. Muiden jäynät olivat tasoa "mennään syömään pizza, mutta syödäänkin kebab". Lesbo-jäynän piti olla varma voittaja. Vesa oli jossain välissä editoinut videon, tallentanut sen muistitikulle, lähtenyt Tampereelle ja ottanut muistitikun sekä tietokoneen mukaan. Näin ollen jäynän esittäminen jäi allekirjoittaneen vastuulle. Tukevasta humalatilasta huolimatta tai siitä johtuen Tampereen jäynä rankattiin kakokseksi. Harmi, sillä video oli loistava.

Perjantain käydessä kohti iltaa, oli joukkomme aika siirtyä Ota-Tutapäivät sitseille Servin mökkiin. Sitsien aluksi kohotimme maljaa erikoisen värisillä alkujuomilla ja pitemmittä puheitta siirryimme itse asiaan. Sitsit vedettiin osittain englanniksi, mutta toastimme, Jallun ja Tähden humalatilan kasvaessa suomi siirtyi valtakieleksi. Sitsit

Ihmispysramidi, eli Speksin huipennus

olivat koville sitsailijoillemme peruskauraa, ihmetystä herätti ainoastaan Indecsin viiksekkäimmän, kookkaimman ja kovaäänisimmän edustajan hiljaisuus (saattoi johtua pienimuotoisesta sammumisesta). Moskovalaisen ylioppilaan laulu laulettiin kerrankin oikealla sävelellä (poiketen Indecsin sitsien Sörnai gusha –kopiosta).

Sitsien kohokohtana oli kaikkien tutakiltojen speksi-esitykset. Indecs selviytyi tästäkin ylivoimaisena voittajana (!?). Kaikki neljä kilttaa olivat valinneet hämmästyttävän yhdenmukaisen teeman esitykselleen, sillä ne pyörivät enemmän ja vähemmän tutapäivien isännän ei niin pienen kolmannen jalan ympärillä, josta myös laulettiin ja trallateltiin useampaan otteeseen. Indecsin speksissä käytiin tutapaikkakunnilla morjenstamassa poroihinsekaantujia, oksennuksen-donkkaajaa, fak-tuutoria, sadankilon rajaa ja tietenkin Laurin

Alkumaljan vaikutuksia

K***ää. Speksi huipentui mahtavaan ihmispysramidiin ja läskikasaan. Sitseillä simuloitiin myös kuuluisa albatrossi. Tamperelaiset käyttäytyivät tapansa mukaan sitseillä fik-susti ja kypsästi. Sitsien jälkeen jatkettiin rantasaunalle, jossa uiskenneltiin avannossa ja juhliittiin hilpeästi. Rantsun sulkeutuessa juhlat jatkuivat vielä pitkään majoitustiloissa.

Yleistä sitsitunnelmaa

Teksti: Miia Puranen
Kuvat: Antti Hänninen, Toimitus

Indecsin 23. vuosijuhlat

Tunnelmia juhlista ja järjestelyistä

Indecsin vuosijuhlat järjestettiin lauantaina 21.3.2009 ravintola Bravo Plazassa. Juhlien varsinainen järjestely alkoi tammikuun alussa, jolloin viisihenkisen vuosijuhlatiimin jäsenille jaettiin omat vastualueet sekä budjetit. Tämän jälkeen jokainen ryhtyi toisten avulla valmistelemaan omaa vastuualuettaan. Tammikuussa polkaistiin käyntiin myös vuosijuhlien mainosmyynti. Mainosmyynti oli erittäin haasteellista vallitsevan taloustilanteen ja yritysten säästöpolitiikan vuoksi. Kuitenkin mainoksien määrässä päästiin lähelle viime vuosien määriä, joskin tuki tuli tänä vuonna monessa tapauksessa tuotteiden muodossa.

Alussa juhlien järjestely oli suurimmilta osin suunnittelua sekä paikkojen ja muiden varailua. Kaikilla järjestäjillä oli käytössään edellisvuosien järjestäjien tekemiä dokumentteja juhlien toteutuksesta. Ne auttoivat hyvin paljon. Kaksi viimeistä viikkoa ennen juhlia olivat kiireisimmät. Silloin loppuivat juhlien kaikki ilmoittautumiset ja mainosmyynti. Tämän jälkeen oli vuorossa illalliskorttien, pöytäohjelmien ja mainoksien painaminen, ruokien ja juomien hankinta jatkoille ja sillikselle sekä pääjuhlan plaseerauksen tekeminen. Näiden lisäksi oli kaikkien oheisjuttujen

suunnittelu ja hankkiminen kuten esimerkiksi koristelu sekä kuljetukset.

Viimeiselle viikolle jäi itselleni oman kampaajan ja juhlapuvun hankkiminen. Onneksi sain ne hoidettua hyvin. Viimeinen viikko oli myös tenttiviikko, joten kiirettä oli järjestäjillä. Perjantaina hoidimme sponsorituotteiden, avaimien ja ruusujen haun sekä veimme jatko- ja pääjuhlapaikalle tavaroita. Suuremmalta roudaukselta vältyimme lauantailta. Perjantaina kävimme läpi juhlan seremoniamestarin, Johannes Peltolan, ja killan puheenjohtajan, Miikka Kunnarin, kanssa juhlan aikataulun sekä juhlapäivän kulun. Perjantain jälkeen kaikki oli valmiina.

Lauantaina juhlapäivän aamuna heräsin aikaisin, mutta pirteänä. Söin hyvän aamupalan ja menin kampaajalle. Kampaajan jälkeen laitoin itseni valmiiksi ja söin vielä vähän. Menin aikaisemmin pääjuhlapaikalle nakkifuksien kanssa laittamaan paikat kuntoon. Bändi oli jo laittamassa omia laitteitaan paikoilleen. Nakkifuksit laittoivat avullani nimikortit ja pöytäohjelmat paikoilleen. Neljän jälkeen seremoniamestari ja puheenjohtaja tulivat katsomaan pääjuhlapaikan. Pian siitä lähdimme kohti cock-

Hallitus yhetiskuvassa ennen cocktail-tilaisuutta

tail-tilaisuuden paikkaa, jossa oli hallituksen valokuvaus ennen varsinaisen tilaisuuden alkua.

Cocktail-tilaisuus alkoi viideltä. Sinne oli kutsuttu hallitus sekä kaikki kutsuvieraat, yhteensä noin 60 henkilöä. Tilaisuuden alkuun kohotimme maljan 23-vuotiaalle killalle, jonka jälkeen kutsuvieraat jakoivat järjestyksessä lahjansa, joista aika moni sisälsi perinteisesti juotavaa. Tilaisuus kesti noin tunnin, ja siellä saadut lahjat nakkifuksi vei kiltahuoneelle. Tämän jälkeen oli vuorossa illan päätäpähkinä, pääjuhla Bravo Plazassa.

Juhlapaikka oli miellyttävän punainen

Pääjuhlapaikka oli tunnelmallinen ja juhlanan punainen. Valokuvaaja otti valokuvia niistä pareista, jotka halusivat. Kun kaikki olivat löytäneet paikoillensa, seremoniamestari nousi ylös ja koputti lattiaan kolme kertaa. Juhla alkoi seremoniamestarin ja puheenjohtajan tervehdyksillä, joiden jälkeen Accenture piti maljapuheen. Näiden jälkeen kohotimme alkumaljan ja lauloimme ”Hyvät ystävät.” Juhlinta alkoi.

Alkupalat ja ensimmäinen viinikaato saapuivat. McKinsey & Company piti maljapuheen viinille, jonka jälkeen pääsimme alkuruuan ja viinin kimppuun. Lopetin pikkuhiljaa tarkan kellon tiiraamisen ja rentouduin. Pian tulikin ensimmäinen snapsikaato, jolle moni kilpaa halusi ehdottaa lauluja. Lauloimme paljon, ja alkuruoka tietenkin kerkesi jäähtymään. Alkuruuan jälkeen oli vuorossa juhlapuhe, jonka piti tänä vuonna professori Senja Svahn.

Juhlapuhe, Senja Svahn

Vihdoin oli vuorossa pääruoka, jota moni odotti. Sen kanssa tuli toinen viini. Ja niin, snapsikin! Pääruoka oli alkuruuan tapaan hyvin maittava. Viinikin oli hyvää. Snapsikaan ei enää maistunut pahalta. Ihmiset kilistelivät paljon lasejaan ja pyysivät puheenvuoroja. Kutsuvieraat esittäytyivät, ja laulettiin paljon. Ja tietenkin samalla juotiin. Ja juotiin. Ja laulettiin.

Pääruuan jälkeen oli ensimmäinen virallinen tauko. Baari oli ollut koko illan auki, mutta nyt sinne pääsi! Ja myös naistenhuoneeseen, jonne tuli kova jono. Nakkifuksit jakoivat ruusut naisten vieressä istuville miehille. Myös siis minun avecillenikin. Baarissa oli kova jono. Kerkesi sieltä kuitenkin hakemaan itsellekin vähän juotavaa. Ja avecille kanssa. Kaikki oli hyvällä tuulella. Enää en jaksanut stressata juhlan kulusta, se meni omalla painollaan eteenpäin. Voisin ottaa vähän lisää juotavaa.

Puhe Naiselle, Ville Purhonen

Naiset laulamassa

Tauko ohi, Purhosen Ville piti puheen naisille. Hyvä puhe. Miehet lauloivat naisille. Ojensivat ruusut. Sitten me naiset vastasimme miehille laulamalla. Miehet yrittivät vastata takaisin, mutta naiset voittavat aina! Joskus jopa kotonakin. Ruusu tuoksui hyvälle, vaikkei ollut kaikkein kaunein ruusu. Budjetti on mikä on, minkäs teet. Onneksi tuli nopeesti jälkiruoka. Se oli ihanaa! Sen kanssa sai kahvin ja avecin. Siis konjakin tai liköörin, oma avec oli jo istumassa vieressä. Tai pystyssä laulamassa. Hän laulaa kyllä ihanasti! Liköörikin oli hyvää. Snapsilasi oli jo tyhjä. Viiniä oli lasissa enää hiukan. Baari on onneksi auki. Sere joutuu kopauttelemaan sauvallaan lattiaan jatkuvasti, mutta vaikutus on vähäinen. Kaikilla näyttää olevan hauskaa. Minäkin viihdyn. Avecillakin on hauskaa. Jälkiruoka syöty. Kaikki ruuat oli maisstuvia. Bändin pojat tulivat paikalle. Kohta pääsee tanssimaan.

Hei, Teekkarikuoro on ilmestynyt tänne! Kuulemma olivat lähellä esiintymässä. Poikkiesivat bändin tekniikan kanssa juhliin. Hienoa! Ihana yllätys! Mukavia kave-reita. Laulavat pari laulua. Mahtavan kuuloista! Bändin olisi kyllä pitänyt jo aloittaa. Nyt alkaa soitto! Tanssilattia on heti täynnä. Baarisa-kin on vielä porukka. Kaikki tansssii paljon. Valokuvaaja

tallentaa muistoja. "Ota meistäkin kuva!" Bändi pitää pienen tauon. Hakee juotavaa. Uusi soitto alkaa. Bussit lähtee kohta. Bändin laulaja ilmoittaa vielä bussin lähtöajat. Ne lukee myös pöytäohjelmassa. Ei kuitenkaa ihmiset muista niitä. Eka bussi meni. Toinen lähtee kota. Sinne pitää saada porukkaa. Jottei jää junasta. Eiku siis bussista. Minä ja muut yrittää saada porukkaa lähteen. Jotkut ei vaan lähde. Joku ilmottaa, et toinenki bussi meni. Nyt joutuu kävelee. Tai tilaa taksin. Minähä kävele!

Juhalapaika jää hyvää kuntoon. Siel ei oo roskii ja nak-kifuskit saa hoidettuuu läput. Sanon ison kiitokssenn ravintolapääälliköle. Oli oikeen onnistuneet juhlat. Minä, minun avec, sere ja joitain muita kävellään jatkoille. Mä

tiedän, mis se on! Ja tällä kertaa tiedän jopa suunnan! (Heh!) Ulkona ei oo kylmä. Matka ei oo pitkä. Saavutaan jatkoille. Tänä vuonna ne on Seitsemässä taivaassa. Siis sen paikan nimi on Seitsemäs taivas. Mut on porukakin seitsemännessä taivaaassa. Heh heh. Jatkoille saa myös ruokaa!! Kato, boolinkin on tehneet! Dj soittaa hyvää musaa. Bileet!!! Tanssilattia on täynnä. Sshinne vaa sshekaan! Booli on hüvvää. Ja pizza maistuuu. Hyvää tarjoi-lyt! Juotavaaki riittää! Dj soita paranoid!!

paljon, sauna on lämpimänä, ja jotkut laulavat singstaria. Jotkut istuvat tuoleille väsyneen näköisinä eilisen juhliilta, toiset ovat ulkona ottamassa aurinkoa, jotkut siemailevat tasoittavia. Kaikki eivät ole nukkuneet ollenkaan ja vielä jatkavat samaa rataa. Olen tyytyväinen näkemääni. Hyvillä mielin syön ja muutaman tunnin jälkeen lähdän kotiin. Juhlien paras palaute on tyytyväiset juhlijat. Näitä löytyi noin 100 kappaletta.

Ai kello on jo viisi. Porukka alkaa lähteä kotiin. Tai jatkojen jatkoille. Vois kotiin nukkumaan. Taksi pitää tilata. Missä on puhelin. Tuollahan se. Ketä lähtee mukana? Joo, on meitä seitsemän. Hieno. Hauskaa oli. Tossahan se tilataksi onkin. Kotiovi. Oma sänky. Mukava päivä oli. Nyt se on ohi. Kello soi-maan. Aamulla sillikselle.

Herään ennen kellon soittoa. Pirteä ja hyvä olo on. Aurinko paistaa ja ulkona on lämmin. On erittäin hyvä mieli! Lähdemme sillikselle, jossa on jo paljon porukkaa. Ruokaa on

Sillikselläkin riitti tekemistä

Teksti ja kuvat: Arttu Hujanen, Juha Jaakamo, Vesa-Matti Marjamäki, Timo Pyykkö

Kotimaan rankka

XQ länsirannikolle

Maanantai 6.4.–09

Lähtö kohti länsirannikkoa tapahtui aamulla kuuden aikaan, joten suurin osa XQilijoistamme, itseni mukaan lukien, ei ollut aivan pirteimmässä tai tuoreimmassa kunnossa. Henkilökohtaisella tasolla asiaan saattoi tietysti vaikuttaa edellisviikolla tehty nelipäiväinen ruotsinreissu.

Muutaman tunnin bussimatkan jälkeen saavuimme Vaasaan Wärtsilän tehtaalle ja olo ei vielä kukaan ollut ihan paras mahdollinen. Aamiaiseksi tarjotun sämpylän syöminen oli jonkinlaista taistelua, josta kuitenkin selvisin. Tehdaskierroksen jälkeen käytiin syömässä hieman karibialaista höystöä, ja tämän jälkeen suunnattiin kohti ABB:tä. ABB:n rundi oli hieman vähemmän antoisa, eikä ruokatarjoiluakaan ollut muuta kuin pullakahvit. Tämän jälkeen suuntasimme muutaman virvokkeen voimalla Tropiclandiaan hieman pulikoimaan, saunomaan sekä nauttimaan allasbaarin antimia.

Illemmalla vaasalaiset kollegamme tulivat päästämään meidät Leipikseen. Sitten korkattiinkin porukalla fisupulot sekä söimme hieman paikallista kebua, jonka jälkeen homma lähtikin hieman näpistä. Tässä vaiheessa yritystoimarimme Vesa katosi jonnekin, ja hänen tilalleen ilmestyi loppumatkalle varsin samannäköinen kaveri "Matti Mäki". Myöhemmin illalla käväisimme Matti Mäen kanssa Fontanassa juomassa jäävedet, Matin ensin haettua hieman vauhtia absinttikisasta.

Oulun yliopistolla syömässä, huomautkaa erityisesti Juha

Tiistai 7.4.–09

Joo...tuttu tunne taas aamulla. Hävettää, v*tuttaa, pissattaa, kakattaa ja panettaa. Näistä kaikista aihepiireistä saatiinkin poikien kanssa ihan mukavat keskustelut. AWT-XQ oli yllättävän hyvä paitsi, että siellä on aina kylmä. Ruukki XQ oli todella hyvä, vaikka suurin kiinnostus kohdistuikin isäntäämme Fransuun. Aivan päällikkö äijä, joka oltuaan jo 16 vuotta eläkkeellä jaksaa painaa duunia sekä naisia ja kaiken lisäksi keilaa paremmin kuin kukaan meidän porukasta.

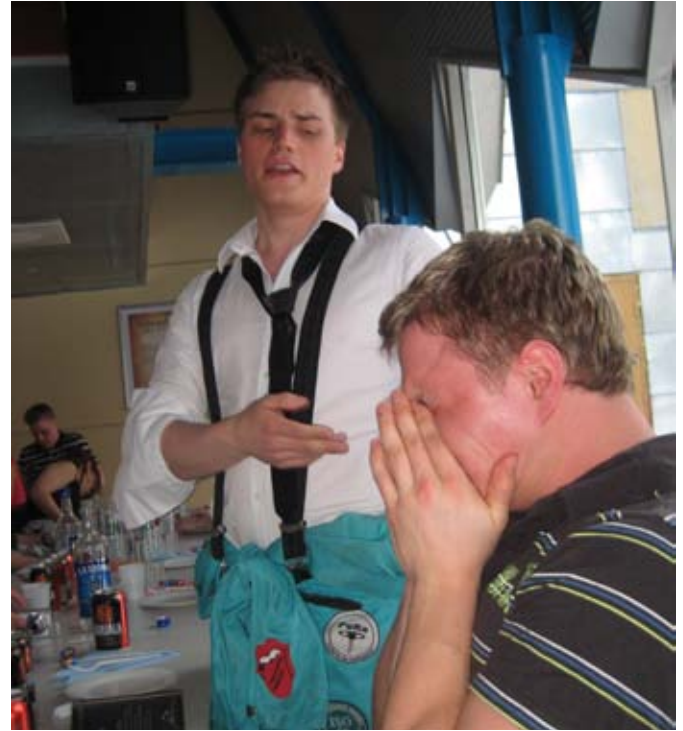

On meillä hauska setä, nyt bussikuskina

Ruukilta Raahesta suuntasimme Ouluun ja suoraan teekkaritalolle. Hieman siistiydyttyämme ja erinäisiä alkoholijuomia nautittuamme alkoivatkin paljon puhutut sitsit. Ruoka oli kylmää ja juomat lämpimiä, mutta se ei menoa haitannut ja kaikki saivat viimeistään tässä vaiheessa kivasti pään auki (ihan kirjaimellisestikin). Teekkaritalolta siirryttiinkin sitten takseilla Kaarleen. Communica Ry:n & Prosessikillan järkkäämät bileet olivat oikein mukavat ja naisiakin oli yllättävän paljon. Valitettavasti oma charmini ei riittänyt täydelliseen suorituksen vaan vikittelemäni daami päättyi punapäisen gigolomme raa-an seksuaalisen vetovoiman viehättämänä hänen vahvoille käsivarsilleen. Vielä myöhemmin illalla teekkaritalolla nähtiin mm. Matti Mäen lihastiski, jonka jälkeen itseltäni loppui virta ja sammui.

Toastin kyseenalainen vaatetus

Nilla laulaa Nikolle

8.4.-09

Huh, huh...aamulla olikin vielä ihan hyvä olo, joten oli aika antaa useamman rankkaXQ:n hankitun kokemuksen näkyä. Pitkä bussimatka takaisin Tampereelle sujui sitten ihan mukavasti vaikka muut osallistujat, yritys vastaavaa lukuun ottamatta, hieman väsähtäneiltä näyttivätkin. Vielä illalla piti ottaa pieni tour de Hervanta, joka päättyi YKI:n "Ei tipu" bileisiin Huumassa.

Tässä kevyessä rapelissa tätä juttua kirjoittaessani voin todeta, että eiväthän nämä reissut ikinä helppoja ole, mutta kyllä näillä tulee välillä vähän liiankin hauskaa pidettyä. Katsotaan pystyykö tämä ainoa Indecsin modernien RankkaXQ:jen värisuoran omaava kaveri vielä ensi vuonnakin lähtemään tuolta Saksanmaalta kyseiseen reissuun. Todennäköisesti kyllä.

-Juha Jaakamo

Väsyneitä taistelijoita palaamassa Tampereelle

Lukuisia yritysvierailuita

Wärtsilä, Vaasa

Wärtsilän rekrytointipäällikkö Mika Palosaari otti vastaan vielä noin pirteän ja noin aktiivisen indecsiläisjoukon. Olihan kyseessä kuitenkin jo ensimmäinen excursio. Bussin kahvikeittimen ansiosta excuiliijoista saatiin kuitenkin jotain irti, Wärtsilän tarjoamien aamukahvien boostaamana. Hyvillä rekrytointin näkymillä excursion avaaminen tietysti piristi kaikkien meikäläisten mieltä. Wärtsilän yritysesittelyn jälkeen moottorin rakenne oli selvää, ja kaikki olivat valmiita vaihtamaan Länsilinjoiden bussin moottorin Wärtsilän pienimpään 800 hevosvoimaiseen. Kenellekään ei tullut ikävä koti-Tamperettakaan. Olihan meille kuitenkin saatu esittäytymään Project Controller työnimikkeelle ehta tuotantotalouden diplomi-insinööri TTY:n suojista. Meiltä siis valmistuukin porukkaa?

Tutalaiset tottuneina riisipurkkinsa tarjoamaan ruhtinaalliseen 88 hevosvoimaan Wärtsilän koneet vaikuttivat miehekkäiltä, madalsivat jokaisen kimittävän pikkupojan äänen ja nostivat rinnan rottingille myös naisilla. Wärtsilä 20, 32 ja 34 pistivät dieselin kiertämään suonissa. "Toi pelkkä rivikutonen painaa sen 60 tonnia, tuolla toi V-20 on sitten jo 96 tonnia." Reissulta saatiin melkein myös

omat lemmikit jokaiselle naiselle. Asentajien kieli tuntui välillä jäävän mouruavan moottorin väliin, kun valkohaalaiset menivät ohi. Itse excuiliijoillahan ei mitään ongelmaa (mahdollisuuksia) asian suhteen ollut, paitsi Kaupilan Antilla.

ABB, Vaasa

Wärtsilän tarjoaman lounaan jälkeen siirryimme kohti toista Vaasan helmeä, ABB:tä. Jo Wärtsilän excursiolla ihmetys oli suuri kun ABB:n logo komisteli monissa moottoreissa. Yhteistyö siis Vaasan sisällä oli isossa osassa ja yritysesittelyn yhteydessä tulikin esille, että vaihtoa yritysten kesken syntyy kohtalaisen paljon. ABB:n tilanne oli hieman erilainen verrattuna Wärtsilän täysillä pyörivään tuotantoon. Tilanteen ollessa hieman rauhallisempi ABB investoi suuria määriä uusiin laitteistoihin ja erityisesti vierailemallamme ABB Motorsin puolella. Sähkömoottoreita oli vaaleanpunaisista sähkönsiniseen, hieman eri kaliiberin vekottimia kuin Wärtsilällä, mutta silti hyvin vaikuttavia. Tuotantokierros alkoi loppua kohden muistuttaa pientä härdeliä, ja yleinen levottomuus valtasi kuivat suut. Tässä vaiheessa olikin pakko päästä bussin kautta nauttimaan Wärtsilän tarjoamasta Tropiclandiasta ja bussin huurteisista herkuista.

ABB:llä

Kokkolan AW-terminaali

Kokkolaan saavuimme keväisen auringon valaistessa karun kaunista merimaisemaa. Xq toteutettiin normaalista poiketen ilman kalvosulkeisia tilojen ahtauden vuoksi. Kiersimme bussilla laajaa satama-aluetta ja kävimme tutustumassa Suomen ainoaan All Weather-terminaaliin. AW-terminaali on käsittämättömän kokoinen "halli", johon laivat pystyvät ajamaan lastauksen ja purkamisen ajaksi. Tutustuimme myös junavau-
nujen tyhjennyslaitteeseen, joka kippaa koko vaunun ympäri. Ikävä kyllä emme nähneet laitetta toiminnassa. XQ oli piristävää vaihtelua ja logistika-
sta innostuneet xquilijamme olivat eilisen juhlinnasta huolimatta pirteitä ja esittivät kiitettävästi kysymyksiä.

XQuilijat AW-terminaalissa

Ruukki, Raahе

Kokkolan jälkeen suuntasimme kohti Oulua, matkalla poikkesimme Raahessa Ruukin massiivisella tehtaalla, jonka maa-ala on lähes 600 hehtaaria. Vastassa portilla meitä oli vanha harmaa herra nimeltä Frans Säilä. Hän jymäytti aluksi olemuksellaan, mutta saatuaan meidän teollisuusoppilaitoksen auditorioon hän päästi sisäisen villipetonsa esille. Auditoriossa saimme kuulla Reijo Härönojalta Ruukin toiminnasta ja toimintatavoista sekä teräksen valmistusprosessin kulun.

Härönojan mielenkiintoisen esityksen jälkeen meidät otti huostaansa muuan Ransu, jonka johdolla lähdimme kiertämään tehdasaluetta. Ransu oli raudanluja opas, joka kertoi historiaa ja nykypäivää. Viimeiseksi kohokokhdaksi hän vei meidät sisään valssaamoon, jossa saimme nähdä, miten teräs muovautuu isosta palasta ohueksi levyksi. Oli todella mielenkiintoista nähdä kuinka kiinteältä vaikuttava rauta kuumana venyy kuin purkka. Lopuksi esitimme kysymyksiä ja Ransu vastaili pilkun tarkasti, vaikka hän oli ollut eläkkeellä jo 16 vuotta. Vierivä kivi ei sammaloitu eikä kuuma rauta ruostu.

Ruukin vieraina

Teksti ja kuvat: Aaro Kauppila

Visions in Bucharest

18.-22.3.2009

View from our window on 8th floor

On one gloomy and cold afternoon three Finnish guys, Simo and Jukka from Lappeenranta and I from Tampere, met at the Helsinki-Vantaa Airport with a common travel plan: to Bucharest, Romania and back. It was 17th of March and the middle of the exam period. It didn't bother me to skip a few exams, because from what I had heard, it was going to be an event to be remembered.

Funny incidents started happen right after landing. Our host, who was waiting us at the airport, had accidentally lost the parking token. The fee to lose one is roughly 100

euro, so we were quite worried. The guard wasn't really forthcoming in this case. Luckily, the token was finally found and we could proceed to Bucharest! First, there was no snow, secondly the traffic was just amazing with seven or more lanes in the middle of the city, and everybody was driving like 70 km per hour. Still, it worked out pretty well. Then there were wires and cables all over the place. I wouldn't want to be a city engineer there. Even though the city looked dull gray and most of the buildings seemed to need a little renovating, the apartments were clean and cozy inside. Still it was really the people who made us feel welcomed. The hospitality of Romania is so much better in so many factors than in Finland, it really impressed us.

The house of the parliament, world's second largest building after Pentagon

Because we had arrived there one day earlier than the Vision was going to start, we had an extra day at our disposal. During the whole Wednesday, there was absolutely no other program planned for us than to wait for others to come and drink and eat. Therefore, we drank and ate! In addition we did a little tour in the old city. When all the others started arriving, it really got to me that this was going to be an amazing event. All the different people from countries all over Europe, and everyone were really excited about the event. How

could any event with participants and organizers like these be a failure?

One interesting thing of the nightlife in Bucharest was that one could smoke everywhere. Even though Romania had joined EU and EU has some smoking directives, they hadn't arrived to the Romania just yet. Later we got an explanation: The restaurants had to provide a smoke-free area - usually a little cabinet, as we have smokers' areas here in Finland - unless the restaurant designates itself as a smoking-only restaurant. And guess how many smoking-only restaurants there were?

The Vision continued with a visit to a Honeywell turbocharger factory. Unluckily they had nothing to do with honey... The visit itself was very enlightening and the factory seemed to be very modern. The gap between the managers who wore diamond jewellery and workers who wore blue work clothes seemed huge. Well. What to expect from a country that doesn't have progressive taxation, but flat tax rate of 16% instead, and where the atmosphere really encourages showing one's wealth?

One funny incident happened when two of our neighbors appeared to our front door banging the door and shouting something in Romanian. Our host just happened to have an empty apartment near the city centre, so we lived there by ourselves with two German guys as well. Nobody of us understood what the neighbors were shouting except for two words "polisia" and "zero", and the neighbors didn't speak any English, so we called our host: "We've a little problem..." It was later resolved when our host's father made some calls. The explanation was that they were just some overactive communists. In Romania, one has to pay some sort of fee for apartments for each person living in the apartment. So if the apartment had been registered to zero people for a year and now it was full of students, no wonder it attracts the neighbors' attention.

Barrels of wine, roughly 12 000 liters each (I want one or two)

The company visit at Honeywell

On Friday, after just a few hours of sleep, we travelled 200km in a bus to see a nuclear power plant. That morning the bus smelled like old drunkards, and during the entire journey, roughly everyone was just reloading their batteries. The visit to the nuclear power plant wasn't as exciting as I had hoped. We saw only a command room replica used for training. Nevertheless, I guess I still got my yearly radiation exposure from the visit. We also visited one of the radiation examination centers in the town as well as nuclear power plant's cantina. The area, where the cantina was, was in the middle of an area built for the workers of the power plant. It was nothing like the rest of the Romania we saw. It was something like a little American dream with high fences around the area, swimming pools, and house yards.

Our trip continued to the vineyards of Murfatlar. Murfatlar produces mainly sweet white wines for Romanian tastes, but it makes some brandies, red wines, and dry wines as well. When the host of our visit explained that they keep the Jews in the tanks for a couple of months before fermentation, we had to laugh a little bit. ("Jews" is pronounced exactly the same way as "juice".) After the tour in the manufacturing area, we had a little wine tasting of eight wines. After the tasting, many of us bought a bottle of two for souvenirs. 10-16 RON (3-4€) for a bottle of good wine is a really good bargain.

Saturday morning was an excellent morning. We woke up as late as 8 am since the lecture we were going to attend started so late. The lecture itself was held by Professor Miron Popescu, who combined different themes from economics, investment calculations, and marketing for women into a nicely rounded package. Even

though the 3-hour lecture didn't give much new information, it managed to sew multiple themes into a whole. The polytechnic's campus seemed an ok place to study. One odd detail was that there were small churches in the area. It was later explained that the students actually pray there for better grades. Student housing next to the campus costs as much as 20 € per month in a duplex for four persons.

Saturday night we had an amazing gala dinner in one of the finest restaurants of Bucharest. The restaurant was called High End and it was situated right next to the House of Parliament. The evening began with an hour or so of photo shooting after which the dinner of three courses was served with all the elegance the gala deserved. The party continued to the early hours of the morning, but luckily, we hadn't much to do the next day. That night we also said our farewells. The goodbyes were really touching. Just a couple of days full of intense program really bonds people together!

Some participants enjoying sunshine before Honeywell company visit

The faculty has its own building

The last day we cleaned up the apartment. Five boys, five days, no girls, and especially no parents in the apartment and the place really looked like that. Still we had some time left to check out some local sights as well. Our host's parents wanted to serve us an early dinner before our flight, so we went into a restaurant that served traditional Romanian dishes. The food was very delicious. We had something like a gazillion different sorts of delicacies, but unluckily I had caught some sort of sickness, which had taken away most of my appetite. After the dinner, we went to see the house of our host's parents in the neighborhood. At the end of the event, I was so exhausted of the intense schedule; I thought I had some visions or hallucinations.

Overall, the trip was a great success! I've not been as a participant in an event as well organized for a couple of years. I really enjoyed it. So what did I gain? An extremely memorable experience, new insights to international corporation's work, but most importantly dozens of new friendships with students all over Europe.

	Romania	Finland
Capital:	Bucharest (București)	Helsinki
Official Language:	Romanian	Finnish, Swedish
Government:	Unitary Semi-presidential republic	Semi-presidential republic
Area:	238,391 km ²	338,145 km ²
Population:	21,504,000	5,331,000
Population Density:	90/km ²	16/km ²
GDP (purchasing power parity):	\$272,881 billion	\$185.853 billion
GDP per Capita:	\$12,698	\$36,000

Exchange student's Journey

Joel Koh, Singapore

Back home, whenever I tell people that I'm going to Finland for exchange they always remark, "Why Finland?" Back in Sunny Singapore, we don't really know much about Finland, a mysterious country up North. When asked about Finland, we only know about 2 things, lots of snow, and Nokia.

I've never seen snow before. Singapore has a temperature of between 22°C to 34°C all year round, and seeing fluffy white snow is a huge treat for me. Also the vast size of Finland and large open natural places were really a sight to behold, since my entire country is only about the size of Tampere but with the same population as the whole of Finland.

My first thought about the Finns were that they were really quiet people, and in the first 2 weeks here I didn't really know any Finns well. However, as time went by I got to know my roommate Otto better, and had a lot of opportunities to get to know the Finnish people better, like the Index sauna and other school activities. It's really been an eye-opening experience meeting, talking (and drinking) with Finns!

Student exchange has been an exciting and wonderful time for me here. Besides meeting lots of wonderful people from all over the world, I've learnt so much about so many of the other cultures as well, from all over Europe and the world. It really gave me the opportunity

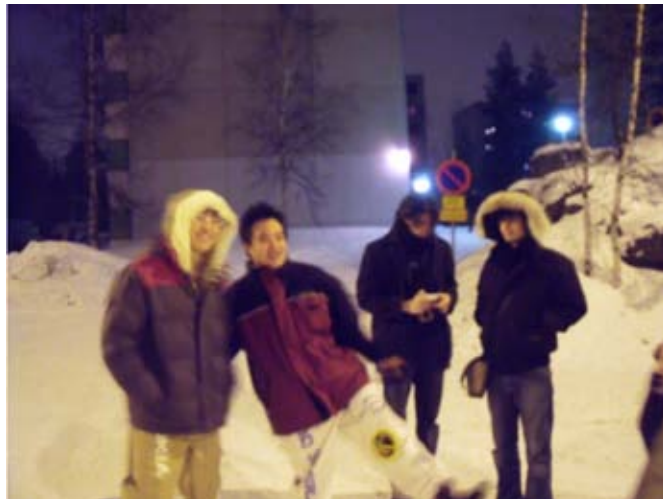
to interact and befriend people who I'd normally wouldn't have the opportunity to meet. I'd really recommend those who haven't gone to try it out!

Experiencing the Finnish culture and activities has really been fun. Some firsts I've experienced here include cross country skiing, dog sledding, ice fishing, mixed saunas, winter Olympics, ice swimming, meeting Santa and so so many fun activities. Finland really has so much to offer, and I'm really glad and honored to have this chance to come to this great country.

My favorite activities here have to be the Sauna, partying and having a ball in my white haalari. I think something

that the haalari is something all tekkaris can be proud of, something that is so unique to the Finnish University culture. I'll definitely treasure it even after I get back home to Singapore! Now that Wappu is approaching, I'm really looking forward to all the festivities and experiencing the entire tekkari culture!

I look forward to returning here sometime in the future, and I'm not likely to ever forget this wonderful place. The friendships made and the experiences gathered is something that will be in my memory for a long time to come!

Tutalainen vaihdossa

Katriina Nuora: Lännen eksotiikkaa - Ruotsi

Viime vuonna, 3. opiskelukevättä viettäessä ja kandin-työtä kovasti vääntäessä, päädyin hakemaan vaihtoon kaikista maailman maista juuri Ruotsiin, Tukholmaan, Kungliga tekniska högskolan:iin (KTH). Päättelyketju, joka johti tähän lopputulokseen on ollut varmaan 100 kertaa monimutkaisempi, kuin perus induktiotodistus, mutta paperit lähtivät ja aloin hyvillä mielin odottaa. Kevään kuluessa tuli tiedot hyväksymisestääni ja siinä vaiheessa aloin pohtia, että mihin eksoottiseen maahan olen matkustamassa. Niin monta ihmettelevää kyselyä sain, kun kerroin lähteväni lukuvuodeksi Ruotsiin. "Mitä sä sinne meet?" "Mitä sä siellä teet?"

Nämä ihmettelty eivät sitten ole loppuneet täälläkään päässä. No ainakin voin väittää kaikille, että haluan opiskella ruotsin kieltä, jos en muuta syytä keksi. Tosin ei se nyt ainoa kriteerini tänne tulolle ollut. Joka tapauksessa syyskuun alussa pakkasin kimpsuni ja kampsuni ja muutin Tukholmaan. Viihtynyt olen todella hyvin. Voin suositella lämpimästi kaikille vaihtoa Ruotsissa, esimerkiksi juuri KTH:lla. Se on outo sekoitus kaikkea tuttua ja kaikkea kovin uutta ja outoa.

Ruotsi

Ruotsissa on asukkaita noin 9 miljoonaa, ruotsin lisäksi virallisina vähemmistökielinä saame, suomi, meänkieli, yiddish, romani. Hallitusmuoto on perustuslaillinen monarkia, parlamentaarinen demokratia.....Mutta tuonhan jo tiesittekin varmasti Ruotsista. Rakas naapurimme on perin pohjin opiskeltu koulussa ja yhteinen historia pakottaa tietämään jotain Ruotsinkin historiasta. Kerran talousmu-
seossa suutuin kun merkittävien ruotsalaisten taloushenkilöiden joukossa oli Anders Chydenius (se mies 1000 mk setelistä), että miten ruotsalaiset senkin varastavat, kunnes muistin, että samaa maatahan tässä ollaan oltu silloin.

Täällä ei ole erikoisia eläimiä (ellei outoja pitkäkarvaisia lehmä yliopiston laitamilla oteta huomioon). Kuningas-perheen ovat suomalaiset melkein omineet myös itselleen ja tavat ja tottumukset (esim. alkoholimonopoli) ovat täällä kovin samanlaiset kuin kotona. Silti huomaa päivittäin pieniä eroavaisuuksia välillämme, joita on vaikea luetella. Jokaisen tulee kokea ne itse. Kuitenkin Ruotsiin on helppo muuttaa, verotoimistossa sinulle puhutaan suomea ja baariin pääset suomalaistytönä vaikka ikä ei riittäisikään, on siis melko helppoa asettua tänne.

Hiihdon mc, sprintti Gamla Stanissa, Kata vaihtoi puolta.

Tukholma

Tukholmassa asuu noin 800 000 asukasta, suur-Tukholmassa lähemmäs 2 miljoonaa. Tukholman keskusta, Gamla Stan ja Slussen on varmasti monelle suomalaiselle ensimmäinen ulkomaanmatkakohde. Tukholma on laaja kaupunki ja jokainen kaupunginosa on erilainen. Suosittelen lämpimästi tutustumaan seuraavalla Tukholmanmatkalla hieman myös muihin kaupunginosiin. Kun lähtee keskustasta hieman kauemmas, kohtaa upeita näköaloja esimerkiksi lukuisilla silloilla, jotka johtavat saarelta toiselle, kuten Västerbron Långholmenista Mariebergiin.

Tukholmassa asuu monen moista väkeä. Jos keskustassa tulee tunne, etteivät ruotsalaiset ole kovin ystävällisiä kansaa, lähiöissä tilanne muuttuu ja ihmiset tulevat juttelemaan usein vieraillekin erilaisista asioista. Tukholmassa on myös paljon suomalaisia, turistien lisäksi Tukholmassa asuu noin 12 000 suomalaista. Suurin ulkomaalaisryhmä tällä alueella!

Tukholmassa kannattaa välillä poistua keskustasta ja katsoa kaikkea suuremmalla mittakaavalla.

KTH

KTH on Ruotsin suurin teknillinen yliopisto. Se on perustettu 1827. Kampuksia on muutamia ympäri kaupunkia, mutta pääkampus on noin 5 minuutin metromatkan päässä keskustasta pohjoiseen. Kampuksen alue on kaunis, koostuen vanhoista tiilirakennuksista. KTH:lla on noin 12 000 opiskelijaa. Opiskella voi arkkitehdiksi, diplomi-insinööriksi, vähän AMK-insinööriä vastaavassa ohjelmassa tai pelkästään kandidaatiksi. Erilaisia ohjelmia on noin 20 diplomi-insinööripuolella. KTH tuntuu arvostetulta yliopistolta, jonka kursseilla panostetaan usein yritys yhteistyöhön. DI-tutkinto on kovin samanlainen, kaksivaiheinen kuin meillä, ehkä vapaammin muodostettavissa kuitenkin. Outoa on että joka päivä kello 12-13 ei ole opetusta, koska on lounastauko. Lisäksi joka päivä kello 15 on tauko, koska ruotsalaiset tarvitsevat tuolloin kahvia.

Itse olen lukenut pääasiassa kursseja INDEKiltä, eli tutua vastaavasta ohjelmasta. Olen tehnyt projektitöitä projekteista, haastatellut ruotsalaisen pikkufirman CEOta, rakentanut paperisiltaa kansainvälisellä porukalla, tutustunut rahoitukseen ja brandeihin. Lisäksi olen käynyt ruotsalaista yhteiskuntaa käsittelevän kurssin ja nyt mielenkiinnosta ympäristöhistoriaa sekä tieteen filosofiaa käsittelevät kurssit. KTH:lla tuntuu välillä, että kursseja on todella tarjolla monenlaiseseen makuun.

KTH:lla on hyvin kansainvälinen ilmapääpiiri. Täällä on paljon vaihto-opiskelijoita ja master-opiskelijoita ympäri maailmaa. Ruotsi on hyvin suosittu vaihtomaa, eikä vähiten sen vuoksi, että täällä monet puhuvat hyvin eng-

lantia ja opetustarjonta englanniksi on laaja. Lisäksi ruotsalainen hyvinvointivaltio on tuttu käsite monelle ja monet haluavat kokea sen itse. (Ellei syy ole sitten mahdolliset blondit ruotsalaisnaiset.) ISS on KTH:n ylioppilaskunnan kv-osasto, joka järjestää erilaisia tapahtumia, varsinkin lukukausien aluksi. Itse saavuin Ruotsiin vasta syyskuussa, joten elokuun tapahtumat jäi väliin, mutta osallistuin sitten niihin, kuten sitseille ja elokuvailtaan, tammikuussa. Yleensäkin kiltä/ylioppilaskuntajärjestelmä on kovin kotoisen oloinen.

I on ruotsalainen vastine meidän Indecsiille. I:llä on hieno iso kiltahuone, joka aina tenttipubien (tenttiviikon jälkeinen iso juhla) aikaan muuttuu baariksi. Päivisin se on hengailuhuone ja kello 12-13 ruokala. Täällä on todella huonosti järjestetty opiskelijaruokailu, joten monet tuovat kotoa ja syö niitä killassa, jolla on tarjolla jääkaappitilaa ja mikroja/helloja yms. lämmittämiseen. Kiltahuoneella on muun muassa tehty lihapullia ja laulettu SingStaria aikoinaan. IIIä on kaksi vaihtarikaitseijaa, jotka syksyllä järjestivät paljon tapahtumia, Nobelmuseokäynnistä ja etkoilusta aina lihapullamestarikisaan ja piparita-

Sitsailua ruotsalaiseen malliin

lotalkoisiin. Itselle esimerkiksi lihapullien teko ei ollut niin eksoottista kuin kiinalaiselle ystävälleni, mutta oli mukavaa, että tapahtumia oli ja tapasi muita tutalaisia. Nyt keväällä tapahtumia ei sitten ole enää ollutkaan. Muuten en kovin paljon ole killan toimintaan mukaan mennyt. Näin vaihtarin näkökulmasta kiltahuone ja kiltamöröt voivat olla aika pelottavia. Tiedänpähän tuon, kun saavun takaisin kotiin ja kiltikselle jumittamaan.

Asuminen

Asuinpaikan sain helposti KTH:n kautta suoraan Lappkärrsberget:istä. Tuttavallisemmin Lappiksesta. Tämä opiskelijoiden paratiisi sijaitsee noin 15 minuutin matkan päässä KTH:lta. Lappikseen voi tutustua osoitteessa

www.lappis.org. Kyseessä on siis kokonainen opiskelijoiden asuinalue, josta löytyy mm. oma kauppa, ravintola kioskki yms. Tietenkään kaikki Tukholman opiskelijat eivät tänne mahdu, mutta huhujen mukaan muutamia tuhansia meitä on. Itse asun 13 huoneen korridorissa, jossa meitä asustaa noin 15 ihmistä. Olohuone ja keittiö on yhteisiä ja yleistä huvia onkin pitää erilaisia korridorillallisia. Omassa korridorissani on vain yksi ruotsalainen, joten heihin ei täälläkään niin pääse tutustumaan. (Kyseistä ruotsalaista en ole nyt nähnyt kuukauteen.) Muuten eletään hyvin monikulttuurisessa ympäristössä ja sitä tulee koettua niin kiinalaiset uudetvuodet kuin ramadanin lopettamisjuhlat.

Ulkkarit

Niinhan siinä sitten tietenkin loppujen lopuksi kävi, että ruotsalaisia tunnen kourallisen, mutta ihmisiä ympäri maailmaa sitäkin enemmän. Ei tarvi kovin kauaksi koto-

KTHn pääkampusta

aan lähteä, kun jo voi oppia toisista kulttuureista todella paljon. Ainakin mahdollisimman monista eri kulttuureista. Etelämanner taitaa olla ainoa maanosa, josta en tunne ketään ihmistä. Jos KTHn vaihto-opiskelijat lasketaan, on ranskalaisia ja saksalaisia eniten. Monta kertaa tullut todettua, et jos haluat parantaa saksan tai ranskan kieltäsi, ruotsin ja englannin ohessa, suosittelen Ruotsia vaihtomaana. Jonkun maan ollessa enemmistönä puhe kääntyy väkisinikin välillä tietylle kielelle. No, olenpa ainakin saanut vuoden mittaisen pikakurssin saksankielestä.

On ollut kyllä hienoa tutustua erilaisiin kulttuureihin, ihmisten tapoihin ja myös ruokakulttuureihin. Tiettyjä tapoja ja tottumuksia huomaa myös päivittäisessä kanssakäymisessä joista osa vahvistaa stereotypioita, kuten se, että espanjalaiset ovat äänekkäitä, toiset taas tuovat esiin kulttuurin paradoksit, kuten se, että saksalaiset eivät sittenkään ole täsmällisiä.

Lappiksen aluetta

Elämää

Syksy meni koko lailla Tukholmaan tutustuessa ja ulkkarielämää viettäessä. Paljon korridor-juhlia, hieman opiskelua ja paljon aikaa tutustuen kaupunkiin ja ihmisiin. Lisäksi pienet matkat Uppsalaan ja Rii-kaan sekä lukuisat kahvihetket, pubi-illat ja museokäynnit saivat ajan kulumaan. Lisäksi hyviin töihini kuului mm. opettaa kreikkalainen luistelemaan ja kertoa malesialaiselle miten pukeutua talvea varten. Koska Suomi ja Ruotsi on niin lähekkäin, huomasin monesti olevani ulkkariystävien ruotsintulkki tai muuten vaan se, jolta kysytään aina että miksi tämä näin menee, meneekö teillä samoin.

Kiirunassa poikkesimme 1,5 km maan alla, LKABn kaivoksessa.

Keväällä oli aika aloittaa uudelta pohjalta, viettäen lisää perinteistä ulkkarielämää ja opiskellen ahkerasti. Lisäksi olen viimeaikoina vähän joutanut luennoissani ja matkustellut tapaamaan uusia ystäviä syksyiltä tai muuten vaan käymään muualla. Tukholmasta lennot ovat suhteellisen halpoja ja samalla voi käydä myös moikkaamassa muita vaihdossa olleita Indecsläisiä, kuten maaliskuisella Itävalta-Unkari matkallani. Lisäksi olen poikennut Berliinissä, Glasgowssa Skotlannissa ja olen menossa Ateenaan moikkailemaan tuttuja. Jos johonkin väliin saa mahtumaan, pitäisi yrittää myös hieman kierrellä Ruotsia. Itseasiassa alkuvuodesta

poikkesin Ruotsin Lapissa Kiirunassa ja koin ihmetyksen aiheita, kun moni kaupungin väestöstä tuntui puhuvan suomea. Kiirunassa tutustuin paikallisiin tapoihin (okei, voin ajaa moottorikelkkaa myös kotona) ja myös LKABn kaivokseen.

Kulttuurielämä

Iso osa ruotsalaista kultturia on varmasti ostoksillakäynti. Luulen, että monet ovat sitä Tukholmassa tehneet. Tarjonta on monipuolisempaa kuin Suomessa. Tosin minulle

Oma olohuone ja kämppikset illallisella.

ei esimerkiksi ole vieläkään selvinnyt, mitä eroa on niissä 5-6 eri H&Mssä joita ihan keskustassa on ja miten ihmeessä ne voi selvitä niin lähellä toisiaan ilman kannibalismia. Keskustaa enemmän pidän ehkä muutamasta ostoskeskuksesta, kuten Mörbyn ja Solnan pienistä tai Kistan suuresta.

Tukholmassa on myös paljon muuta kulttuuria, monia museoita, kuten jo mainitsin, konsertteja, teatteria ja standup-iltoja. Itse olen ihastunut GamlaStanin pieniin pubeihin, joissa on monina iltoina live-musiikkia, tyyliin mies ja kitara. Paikat ovat pieniä ja niissä on hieno ja kodikas tunnelma. Keskustan ulkopuolella löytää monia kivoja pieniä taidegallerioita, usein pieninä rykelminä, joten iltapäivän viihde on taattu. Myös jääkiekko ja jalkapallo on Tukholmassa koettava.

Kaikki aina kyselee, että missä Tukholmassa on paras yöelämä. Täytyy myöntää, että keskustaan lähteminen on usein liikaa, joten Lappis-bileet vie voiton. Jos joku pitäisi sanoa, niin GamlaStanin pubien lisäksi mainitsen Stadshagenissa olevan Fabrikenin, jossa on indie-rock ja dance-puolet erikseen. Ehdottomasti kokemuksen arvoisen paikka. Vaikka muuten Östermalmilla (kunnon tatalaisena rahanhajun perässä) viihdynkin, iltaelämä siellä ei ole minun makuuni. Liian fiiniä ja liian tehtyä.

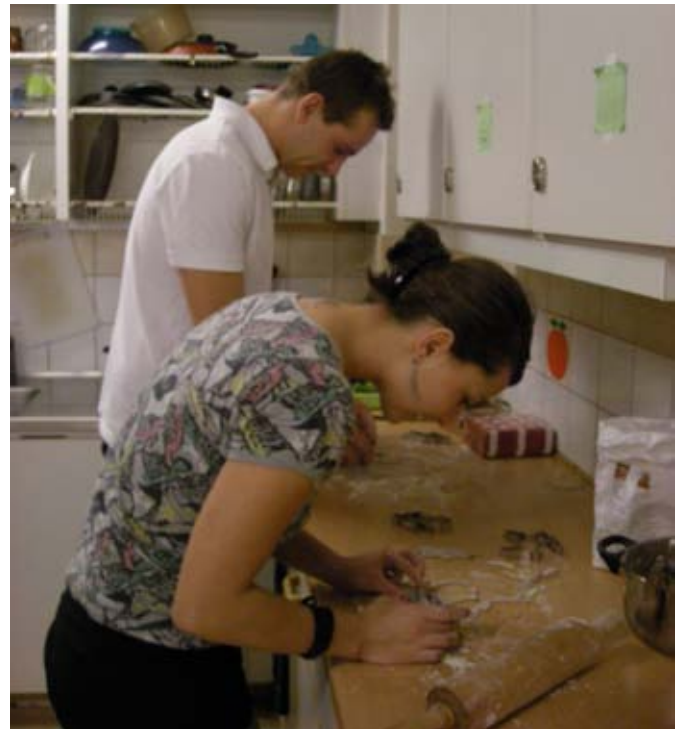
Ruotsi-Suomi

Varmaan monelle on tuttua tämä Suomen ja Ruotsin välinen kisailu paremmuudesta ja kaikesta? Todellisuudessa kisailu ja vitsailu taitaa olla aika yksipuolista. Ruotsalaisille Suomi on maa muiden joukossa, ilman sen suurempia tunteita. Jotkut eivät edes tiedä missä Tampere sijaitsee tai että meidän pitää opiskella ruotsia koulussa.

Todellisuudessa ruotsalaiset ja suomalaiset ovat suhteellisen samanlaisia. Esimerkiksi me molemmat olemme jokuinkin "ujoja" muiden mielestä. Samoin ruotsalaiset ovat yhtä ylpeitä oman maansa isoista yrityksistä, kuten me olemme ja jaksavat korostaa omaa puolueettomuuttaan ja erinomaisuuttaan huolimatta kovista pohjoisen olosuhteista. Toisaalta meistä löytyy paljon eroavaisuuksia, esimerkiksi ruotsalaiset ovat vielä suurempia sopuleita kuin suomalaiset.

Djurgården-Färjestad

kulttuurivaihtoa-piparitalkoot

(Kaikilla sama talvitakki.) Lisäksi on monia pieniä nyansseja, joita on vaikea selittää ja kuvailla ja niiden vuoksi en kyllä koe itseäni kovin samanlaiseksi kuin ruotsalaiset.

Paras suomalaisvitsi (niistä kahdesta) jotka olen kuulut menee näin: "Mikä on finsk soppa? Se on sellainen, että laitetaan kattilaan papu ja kaadetaan pullo Koskenkorvaa päälle. Siinä teille ohjeita wapuksi. Jos Ruotsi kiinnostaa, minua saa tulla syksyllä nykimään hihasta (olen "se lyhyempi") ja voin koettaa antaa vinkkejä eksoottiseen vaihtoelelmykseen. Hauskaa kesää kaikille ja nähdään syksyllä!

TEK Uutiset

Opiskelijajäsenen muistilista

Kevät tekee jälleen tuloaan Wapun, kevään viimeisten tenttien ja kesätöiden siivittämänä. Suunnitteletpa viettäväsi kesäsi miten tahansa, esimerkiksi ruispellossa vapaana kirmaten, kesäkursseille osallistuen tai kesätöissä huhkien, on oheinen muistilista hyödyllinen jokaiselle TEK:n opiskelijajäsenelle.

CV

Ajan tasalla oleva CV on opiskelijalle ja valmistuvalle itsestäänselvyys. Lisäksi helposti, lähes missä vain tulos-tettava ansioluettelo on nykypäivää. Facebook-sukupolven kätevin CV löytyy osoitteesta www.tek.fi. Kirjaudu sisään jäsenjärjestelmään ja luo itsellesi CV suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi, päivitä sitä tarvittaessa ja tulosta se aina kuin tarvitset.

IAET

Lomautukset ja työttömyys ovat valitettavasti pinnalla. Siksi kannattaa liittyä jo opiskeluaikana työttömyyskassan jäseneksi IAET-kassaan, jonka verovähennyskel-poinen vuosimaksu on ainoastaan 45 euroa. Saadaksesi ansiosidonnaista päivärahaa, tulee lain mukainen työssäoloehto täyttyä; vähintään 18 tunnin työviikkoja 43 kalenteriviikon (noin 10 kuukauden) aikana. Opiskelijoiden työssäoloehto lasketaan kumulatiivisesti jopa seitsemän vuoden tarkastelujakson aikaisista työsuhteista. Mikäli kuulut jo johonkin työttömyyskassaan ja haluat vaihtaa IAET-kassaan, kysy neuvoa allekirjoittaneelta tai ota suoraan yhteyttä Tampereen alueasiamiehene Petri Partaseen (petri.partanen@tek.fi).

Jäsenedut

Ilmaisia julkaisuja työnhakuun ja uutisiin Teekkarin työkirjan ja Tekniikka&Talous-lehden muodossa. Alennuksia vakuutuksista Pohjolasta ja If:stä. Jäsentarjouksia

Vikingiltä, Tallink-Siljalta sekä Eckerö Lineltä. Tutustu kaikkiin alennuksiin www.tek.fi/alennuksia. Jäsenetuina lisäksi ilmainen oikeusturva työsuhteriitoin, työsuhteneuvonta työelämän ongelmatapauksiin, kattavat ura-palvelut sekä tietenkin TEK:n suositukset opiskelijoiden harjoittelu-, diplomityö ja aloituspalkkaa varten. Vuodelle 2009 suositukset ovat:

Aloituspalkka 3290 €/kk

Diplomityöpalkka 2400 €/kk

Harjoittelupalkat:

Opintopisteet	Peruspalkka (euroa/kk)
37,5-	1820
75-	1880
112,5-	1980
150-	2100
195-	2220
240-	2370

Lisätietoa TEK:stä saa killan internetsivuilta sekä killan TEK-kiltayhdyshenkilöltä Joonas Olkkoselta (joonas.olkkonen@tut.fi).

Ja liitytkää nyt ihan oikeasti siihen IAET-kassaan, niin ei tarvitse jälkeempäin harmitella...

Hyvää kevättä kaikille!

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

TIMES 2009

Indecsläiset menestyivät casenratkontakisassa

Vuoden 2009 TIMES-kilpailu venyi yhden päivän kokeilusta monen kuukauden projektiksi, jossa innostus kasvoi kisan edetessä. Tampereen paikalliskarsinta kului joukkueeltamme toimintatapojen opettelussa, mutta ratkaisusta saadut kokemukset, palaute ja kisan jälkeen annetut vinkit auttoivat merkittävästi suorituksen parantamista. Lämmin kiitos kuuluukin siis paikalliskarsinnan järjestäjille, tuomareille ja hyville kanssakilpailijoille.

Seuraavaksi tiemme vei Saksaan semifinaaleihin, jotka järjestettiin Aachenissa. Puitteet olivat jälleen kunnossa ja joukkueita oli kerääntynyt Saksasta, Hollannista ja Ranskasta. Kaksipäiväisen tapahtuman aikana ehdittiinkin tutustua mainiosti saksalaiseen kulttuuriin ja samalla tuli ratkotuksi kaksi casea innostuksen jälleen kohottua. Vaikka Hollannin Enschede antoi tiukan vastuksen, selviydyimme kokonaispisteissä semifinaalin voittajiksi.

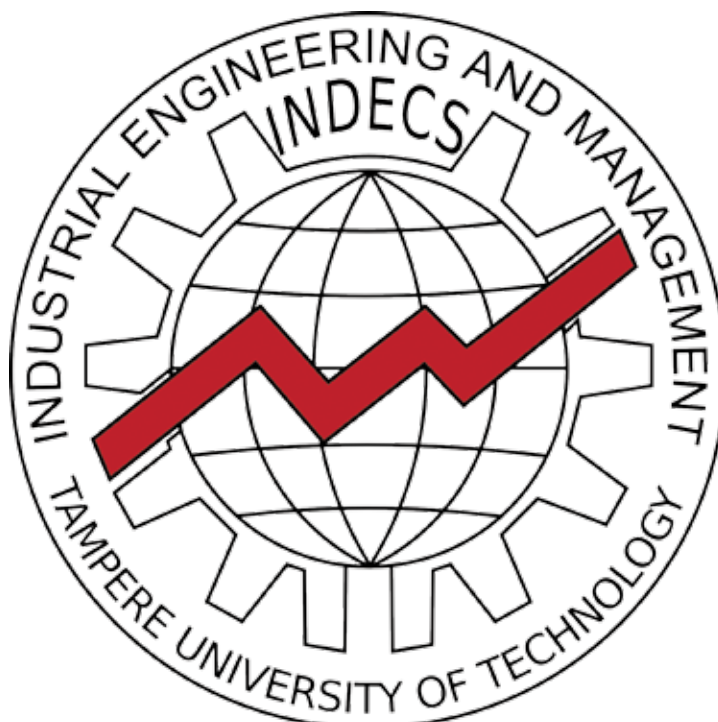
Ennen finaalia pääsimme hiomaan ratkaisutaitojamme vielä Boston Consulting Groupin järjestämässä harjoituspäivässä ja kahteen otteeseen TTY:llä Tomi Nokelaisen ohjauksessa. Molemmille tahoille onkin syytä esittää suuret kiitokset hyvistä vinkeistä, joista on varmasti hyötyä myös kilpailun jälkeen opiskelussa ja työelämässä.

TIMES-kilpailun finaali järjestettiin tällä kertaa Linköpingissä Ruotsissa, jossa paikallisorganisaatio oli järjestänyt ansiokkaasti lähes viikoksi ohjelmaa kilpailijoille. Suomesta finaaliin olivat yltäneet lisäksi Helsinki ja Oulu, joiden lisäksi mukana olivat Berliini, Lissabon ja Kaiserslautern. Kilpailun taso oli erinomainen ja ratkaisutavat caset haastavia ja kinnostavia. Kolmen ratkaisupäivän saldoksi muodostui yksi päivävoitto ja lopullinen kolmas sija, Helsingin viedessä ansiokkaasti ensimmäisen sijan.

Projektista jäi käteen aimo nippu kokemuksia ja hyviä muistoja. Suurimmat kiitokset kuuluvat lopulta tiedekunnalle, jonka tuki mahdollisti kilpailuun osallistumisen. TIMES on ehdottoman hieno kokemus, jota koko joukkueemme voi varauksetta suositella kaikille tuotantotalouden opiskelijoille. Omat taidot saattavat riittää yllättävänkin pitkälle, joten ensi syksynä innolla mukaan ja voittoa metsästäämään.

TTY:n TIMES-joukkue 2009

Jan-Elof Cavander, Johannes Mamia, Kimmo Raunio, Veera Rinta-Jaskari ja Tomi Seppä

*Tampereen teknillisen yliopiston
Tuotantotalouden kiltta*

Indecs

Kiittää vuosijuhlien tukijoitaan

accenture

McKinsey & Company

vincit

WÄRTSILÄ

ABB

KONECRANES®
Lifting Businesses™

SANDVIK

advanco

FELIX®

Fazer

TAMPEREEN TEKNILLINEN YLIOPISTO
Teknis-taloudellinen tiedekunta